

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

32. Non est Deus mortuorum, sed viuentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

lunam, quum iam plena & ex opposito solis staret, vnico momento medium cæli spatium decurrisset, vt corpori solis subderetur, nisi fortè (quod non secus naturæ leges superat) solem offuscare stans in opposito potuit. Christi carnem naturam densam vterum matris clausam, posteaque sepulchrum, & clausas ianuas penetrasse, eandem quoque carnem fluidis aquis inambulasse, ac demum in speciem mutatam esse quæ solis splendorem æquaret, quam humani oculi ferre nequirent. Negat igitur disertissime Dei potentiam impius Calvinus, ideoque errat turpissime in tota doctrina venerabilis Eucharistiæ, *nesciens Dei virtutem*. Sadducæi nescientes Dei virtutem, negabant resurrectionem corporum, qualis futura est, spiritualem & gloriosam, quasi rem Deo impossibilem. Calvinus nesciens Dei virtutem, negat Christi corpus verè & realiter à nobis manducari, cuius tamen manducatio resurrectionem illam corporum nostrorum spiritualem & gloriosam operatur, dicente Christo, *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam; & ego resuscitabo eum in nouissimo die*, id est, *Hoc corpus quod comeditis, resuscitabit vos*, ait D. Cyrillus: negat hoc, inquam, quia Dei virtutem nescit. Atque ita sicut resurrectionem ipsam Sadducæi, sic vnam resurrectionis causam Calvinus idcirco negat; quia Dei virtutem ac potentiam vtrique nesciebant. Imò iuxta Caluini regulam nec omnino à mortuis caro resurget, quum & carni intrinsecum sit, vt semel corrupta eodem numero nequeat amplius existere, quia naturæ axioma est, à priuatione ad habitum nullum esse regressum. Ad eò hic locus & duo isti errorum fontes, ad hæreticos hodie & ipsum imprimis Calvinum ad amissim quadrant. Et aliis quidem exemplis demonstrati hoc posset: sed aliqua instructio ad Calvinum meritò execrandum, hoc vnum esse potest.

32. *Non est Deus mortuorum, sed viuentium.*

Docet hæc Christi responsio impiè ac profanè horum temporum loqui hæreticos, & ad Sadducæorum impietatem quàm proximè accedere, qui quoties contra cultum & inuocationem Sanctorum in cælo cum Christo regnantium loquuntur, toties eos *homines mortuos* vocant, nòsque *mortuos colere*, & inuocare affirmant. Probat Christus resurrectionem mortuorum in genere, (nam de illa quærebant Sadducæi, & generaliter Christus dicit, *Quod autem mortui resur*

Matt. 27.

Matt. 14.
& 17.Sadducæorum
& Caluini comparatio.

Ioan. 6.

In cōment.
ibidem.Sancti in
cælo non
sunt vocā-
di mortui.

resur

resurgant, Moyses dicit, &c. Luc. 20.) quia Deus non est mortuum. Deus, sed viventium: id est, Omnes autem illi vivunt, ut Lucas addit; ergo omnes resurgent. Omnes autem Deo vivunt, etiam impij, nec nisi dormiunt, euigilaturi tandem, quia *fixum & decretum apud Deum est quod omnes resurrecturi sunt*, ut hunc locum exponit Irenæus, & propter pollicitationem resurrectionis, ait in hunc locum Chrysostomus, quem cæteri Græci sequuntur. Quoad animas vivunt mortui, etiam omnibus hominibus, qui sciunt animas esse immortales. Sed omnes Deo vivunt, & non nisi dormiunt, quia ex Dei decreto & certa scientia omnes resurgent, sicut in Evangelio de filia archisynagogi resuscitata dixit Christus, *Non est mortua puella, sed dormit*, quia certò decreverat Christus eam resuscitare. Specialiter tamen Sanctorum Deus dicitur, quia specialiter illi vivunt: tum quoad animas in gloria, tum quoad corpora in spe resurrectionis. Vtrumque negant hæretici, quum de Sanctis tanquam de mortuis disputant, & Christi hoc loco responsionem dupliciter enervant. Exponit Calvinus hoc loco *omnes Deo vivere, quia fideles, postquam mundo interierint, agunt caelestem vitam cum Deo*: quum certum & evidens sit, non omnes hoc sensu Deo vivere, ideòque hunc sensum illa verba, quæ generaliter loquuntur, habere non posse. Clarius alibi hanc contra seipsum liquidam veritatem professus est. Sic enim ad Act. cap. 7. hæc eadem Dei verba tractans scribit. *Ex hoc loco Christus non absque optima ratione colligit, pios post mortem esse superstites. Nam si totus homo in morte intereat, inepta esset locutio: Ego sum Deus Abrahæ. Ergo Abrahæ, Isaac, & Jacob, quamvis carne perierint, spiritu tamen apud Deum vivunt.* Hæc ibi Calvinus. Suam igitur impietatem hac duplici expositione satis superq; ipsemet refutavit, qui Sanctos omnes non secus quàm Abraham, Isaac, & Jacob apud Deum viventes, *Mortuos* passim vocat.

27. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.*

Mādatum dilectionis Dei nō est impossibile in hac vita.

Propter hoc præceptum & illud alterum huic simile, *Non concupisces*, legem observatu impossibilem esse, dicere hoc tempore hæretici ausi sunt: & ad hæc verba hoc in loco Calvinus ita scribit. *Ex hoc compendio apparet Deum in legum præceptis non respicere quid possint homines, sed quid debeant. Nam in hac carnis infirmitate fieri non potest ut perfectus Dei amor regnum obtineat. Scimus enim quàm propensi sunt ad* *vanitatem*